

VOIESCU SI VEI PUTÈ

Pe anu —	lej 128	— 152.
Pe şese lună —	" 64	— 76.
Pe trei lună —	" 32	— 38.
Pe uă lună —	" 11	—
Unu exemplară 24 par.		

Pentru Parisu pe trimestru fr. 20 —
Pentru Austria " fior. 10-v.a.

ROMANULU

Redacțiunea, Strada Academici No. 20. — Articlele trămiste și nepublicate se voru arde.

Redactoru respondeturii EUGENIU CARADA.

București 18 Răciune

Avem uă 'ndouită datoria se 'ncepem revista năstră de aji c'uă Epistolă ce M. S. Domnitorele Românilor a adresat venerabilei, nenoroicei și totu' d'uadă fericite Mame a virtuosului patriotu' Auastasie Panu.

„Doamnă!

Morte d-nulu' Panu n'a fostu' numai pentru dumniata uă perdere amara; ca este unu doiliu pentru tără intreagă. Victimă a generoasei ardori s'a devotamentul săfă margini pentru cauza națională, fiul D-tale bine meritase d'ved ordinea și pacea stabilindu-se în România într'un modur durabil. Dacă nu i-a fostu' datu' a asiste la intreaga deplinire a operii la care se consacraseră, dacă uă mōrte nefericită la răpită de pămîntul natal, va fi celu' puciună uă consolajone pentru ai seid cu cele omagiale ce se aducă memoriei d-nu' Panu și unuia mărturire a stimei publice. Pot fi măndră, domnă, că avutu' unu' asemenea și care a arelatu' unu' așa de nobile caracteriu', uă așa de complectă neinteresare sălău' căru' nume este deznădu' d'figura pe cele mai frumos ale istoriei noastre.

„Tu a m'asocia cu simțimentul generală si voiu' a te asicura, domnă, că dacă d-nu' Panu nu mai este, familia sa pote d'acumă inainte compta pe interesul meu. Va fi totu' déuna pentru mine uă vină satisfacere d'ami aduce a-minti virtuțile luiului D-tale, și voi' fi fericită d'ada familiile săle dovezi de stima și simpatia mea.

CAROLU'

La Palatul Cotroceni, 5 (17) Sept. 1866.

Ecă în sfârșită virtutea onorată și la noi, și salutată dupe Tronu. Si cumu' putea si altu' felu' cându' e, prin familia Hohenzollern, demultu' întronată în Germania, este de căteva lune deja, întronată și'n România.

Dominul Românilor de chiară că perderea unui bunu' și virtuosu' cetățianu' care se devotă fără restrângere causei naționale este unu' doliu pentru totu' tără și că Mama unu' asemenea și plâng; daru' trebue se să măndră că i-a datu' nascere căci ne-greșită exemplul său va si urmatu' și astu' felu' mama unu' bărbatu' virtuosu' are alti' si in cei cari ilu' urmăză.

Dominul Românilor prin acăstă epistolă atâtă de simțită, i.e., ca se dicemă astu' felu', unu' nou' îngagiamentu' în fața națiunii, în fața coșciugului unu' virtuosu' patriotu', să mamei în durere, nu numai că va onora pentru totu' déuna virtutea și patriotismul daru' că va luptă pentru a stabili pacea, ordinea și „completa intregă operei cării a se consacraseră cu totul virtuosul Panu.“

Bine-cuvântă și memoria lui A. Panu, care și din coșciugul său servesc sprea se reversă asupra Patriei săle, suferintă ană, rađale cele mai lucitore cari ne facă se 'ntrevedemă cu sicuranță venindu' diua în care totu' dorințele Românilor voru' deveni saptiimplinite.

Municipalitatea din București a trămisu' uă deputațiune spre a asiste la immormentarea lui A. Panu să a salută, cu respectu' din partea Comunei București în remăștele acestui bărbatu', uirea, virtutea și devotamentul pentru Patriă.

In No. de Sămbătă aretarămă uă nouă doavadă de susținere puterica ce ne-a datu' Francea prin conveniuneca ce a propusă a iochiăia cu guvernul României în privința paspôrtelelor. Aceea propunere este ecivalintă unei recunoșceri, săcea recunoștere în acestu' momentu' are cea mai mare însemnatate politică. Astă-dă avem să fericirea a înregistra uă nouă doavadă despre puterica protecțione ce ne acordă Francea și Imperatul Napoleon. Dău' corabie franceze de reshelu' au venită la Brăila. Pentru ce? In preambulare ne-

greșită. Fiă săia. Comandanții corabielor cu oficiarii loru' au venită în București, său' presintău' oficiale la Domnul Românilor prin d. Consulul general alu' Franciei cu impiegajii sei superiori, au' asistat apo'i, totu' asemenea la unu' prânz' oficiale ce le-a datu' eri' Domnitorul, unde s'a purtată toate pentru Napoleone III, pentru Francia, pentru România și domnul iei'. Totu' pentru pleamblare ore se si venită săcesc' oficeri superiori în București și totu' din intemplare se si mersu' oficiale la Palat? Séu' tôte aceste suntu' unu' nou' actu' de recunoștere a domnului Românilor din partea imperiului francez, săcesc' naante d'a si facutu' o Pórtă și pe cându' Francia, după cumu' ne spuseră foile oficiose din Paris, a cerutu' o oficiale și eu' stăruință? Si pentru ce nu face totu' astu' selu' și Rusia, coreligionarea și vechia năstră protectrice, cumu' i-a disu' d. Brăiloiu in No. 4 alu' diariuloi Ordinea? Si pentru ce diariul Ordinea n'a vorbitu' nici pân'acum de tote aceste, cându' a sciută a spune de multu' că in oriunte „Religinea și Patria“ suntu' sinonime, și că Rusia a fostu' protectoria religiunii și Patriei tutoru' poporațiunilor din Oriente? Si pentru ce d. Costa-Foru' n'a vedutu' nimieu' din tôte aceste in vreme ce a avută agerimea a vedé că noi' atacamă pe Francia și pe Imperatul iei' și ratifică opiniunea publică, cându' dumnilui le aperă, fără vorbi nimicu' in Ordinea, care insă a sciută a face apel' numai la Rusia? Cine mai seie! Pote că tôte aceste suntu' numai din intemplare, căci n'avem' dreptul se diceamă, ea d. Esarhu, că provim' tôle din „instrucțione și educațione.“

Ce ne spune noua circulară a Ministrului francez? Că Francia trebuie prefacă armata iei' și print' uă nouă organizare ca cea Elvețiană său' Prusiană se facă a ave' uă armată de 1,514,198 omeni. Aceasta o sciamă, căci ne a fostu' spusu' o actualele imperatul' ană din anul 1843 print' uă articolu' publicat într'unu' diar' francesc' alu' tim-pul' si pe care l'a reprodus' acumă diariul la Patrie. Ce ne mai spune? Că alianța celoru' trei puteri ale Nor-dului s'a sfârșită și c'acum' se vor face alte alianțe. Ce însemnă a-cestă declarare? Că Prusia fiindu' slabă a fostu' nevoită se s'alizeze cu cele lalte puteri pentru a se preserva de Francia ce era tare și care era calomniată in Germania. Francia a lăsatu' pe Prusia a se mări; „mărirea ie' asicură independența Allemaniei și o apăriție de Francia.“ Așa daru' armări mai mari, alianțe nove, éca in scurtă nouă programă.

Scriile din Grecia, ce le damu' mai la vale dupe foile străine, precum și cele ce ne transmitu' din Grecia uă corespondință particulară a Romanului, sunu' asemenea forte seriose și dovedescu' din ce in ce mai multu' că timpul' armării s'au' unei armări naționale a sositu' pentru tôte națiunile. Inchiajamă prin a comunica că scriile particolare ce mai prumim' ne spunu' că recunoșcerea Domnitorului de către Pórtă trebue se se facă in trei patru dile, și că imprumutul este asemenea in ajună d'a se închiăia.

DEPEȘIE TELEGRAFICA.

Ploiești 18 Septembrie.
Domnul Redactoru' alu' diariului Romanul.

Primarul urbei Urlați fiindu' pusu' ieri suptă aresă, două ore, de ajutorul suptă-prefecturei rectificări la nisice omiteri și neesac-

Cricovu', protestu' înaintea opiniei publice pentru asemenea actu' arbitraru'.

C. Constantinescu.

Constantinopol, 8 Septembrie.

Cretanii musulmani de la Ieră au trebuită se părăsesc' cu grămadă că minurile loru' și tôte averile loru' spre a se retrage in sicură in orașul fortificat. Cu tôte asertău' diarielor grecesci, nici uă picătura de sângere creștinu' n'a cursu' pân'acum, de ore ce creștinii au' asasinat căsi'va nu suimani isolati. Ei au' prădatu' vitele și averile musulmanilor ce au' fugită la Canea.

Marsilia, 9 Septembrie.

Scriorile din Atene de la 4 spunu' că Adunarea generală a Candiojilor a refuzat d'a primi propunerile genera-riul egipceanu'.

După acele-ași scriorile pașia din Epiru' voindu' a sili pe creștinii de suptă juridicăne sea a supscrive unu' actu' de fidilitate către Sultanu', 40 de satu' ară si fostu' abandonate de locuitorul loru', cari s'ar si refugiatu' in munți proclamându' independența loru'.

(Serviciul telegrafic Haxas-Bullier).

Correspondință particulară a ROMANULUI.

Atene, 21 Augustu' (2 Sept.) 1866.

Cretanii au' declarat cără consulii puterilor, că voru' incapa ostilitățile indată ce Turci voru' incerca se se apropie de pozițiunile ocupate de denșii.

După tôte probabilitățile ostilitățile s'au' si inceputu' pe la 25 Augustu'. — In Creta a remasu' numai bărbați cari pórătă arma, căci familiile loru' suntu' transportate prin tótă Grecia liberă. — In Epiru' revoluționea s'a declarată anătă la Chimara (Aerocevnia), si se intinde mereu' spre resărătă către Thesalia. In Grecia liberă entuziasmulu' nu se poate descrie. Guvernul, simțindu' că ora' d'a intra in luptă se apropia, face mari pregătiri de reshelu', patru generari s'au' numită pentru tótă Grecia, ca se disciplineze glotile înarmate; căci anume: Spyro-Milos la Elada propriă si la Corfu, Pissa la Atene, Zmolens la Peloponese, si capul' scolii militare (evelpidés) d. Sapunakis la artilleria si la tôte trebunișoile armatei. D. Fotiadis, ambasadorele Turciei protestă necontentu' si după tôte probabilitățile, intreruperea relațiunilor intre Grecia și Turcia va si se curându'. Oferte din tótă lumea unde se găsescu' greci se trămitu' in tôte dilele. — Mai toți oficiarii cari suntu' din Epiru', Thesalia, Macedonia său' din alte părți ale Greciei subjugate, au' datu' demisiunea loru', voindu' a alerga in ajutorul pătriei loru' deja revoltată. — Mi' de voluntari alergă la Creta, a cării comunicațione n'a pututu' Turci s'o taia. Asemenea alii' se pregătesc' a alerga in ajutorul Epirului si alu' Thesaliei si Macedonia. Regele se ascăptă la Athena.

Pe lîngă alte schimbări cari s'au' făcutu', s'a destituitu' si d. Venizelos, secretarul alu' consulatului din București, si s'a inlocuitu' prin d. Evangeliadis. Se șicea la Athena că Grecii din Englera au' cumpăratu' patru fregate cuirase, ca se le ofere Patriei. Din acestea, două erau' poruncite de Sultanul, si neavându' cu ce le plăti remăseseră in stabilitamente de construcțione ale Englezilor. — Generarul Calergis nu plecase anătă pentru Creta unde compatrioții sei l'au' numită comandante superioare. — Z. P. S.

DEPEȘIE TELEGRAFICA.

CU ROMANULU.

DD. G. Costa-Foru' si V. Boiărescu publică, in diariul Ordinea, ore-carări aresă, două ore, de ajutorul suptă-prefecturei rectificări la nisice omiteri și neesac-

Etășii, in cele ce diserămu' a-laltă-eri' in privința Rusiei s'a celoru' latte puteri cari au' primitu' in audiință pe trănișit principelui Carolu'. Dumnilor spunu' anătău' că nu s'a presintat la regele Belgiei ca trimiș ai Principelui Carolu', ci ca trănișii Camerelor și guvernului provisoriu', că s'a fostu' dusu' atunci numai pentru ce se dechiară M. S. regele dacă comitele de Flandra prumescă séu' nu tronul României. Ne aduce apoi aminte că dumnașilor au' fostu' priimiș de Maiestatea sea Sultanul și de Maiestatea sea Imperatul francesilor și priimiș d'acea, indată ce s'a intorsu' domnialor de la Petresburg, oficiale și presintău' după formă de către agenție tără.

Reproducemă cu indouită placere aceste rectificări, căci ele constatăndu' faptele dau' anătă uă tără mai mare celoru' dise de noi' in No. trecutu', adică: că toți Imperații și Regii au' priimut pe trănișul Domnitorelui Românilor afară de M. S. Imperatul Ru-sielor.

După acestea dd. G. Costa-Foru' si V. Boiărescu șice:

„Acumă după aceste mice rectifi-cări se ne permă d. Redactorele Romanului a-i adresa uă mică plângere, în cea ce privește pe Imperatul francesilor.

„Vorbindu' de diariul La Patrie, dumnilui dice: „Ecă cumu' vorbesce și luerăză Napoleon III, cându' voiesc cu dinadinsul' a susține uă caușă și cându' acea caușă este in acordu' cu interesele Franciei.“ — „Aceste din urmă — șice dd. Costa-Foru' si Boiărescu — suntu' de natură a purta confușune in spirite să diminiu' din animele Românilor simțimentul d'amore și de devotament respectuosu' ce a cărtărată către Imperatul și Regii și deputați pe trănișul Domnitorelui Românilor, care s'ar si refugiatu' in munți proclamându' independența loru'.

„Vorbindu' de diariul La Patrie, dumnilui dice: „Ecă cumu' vorbesce și luerăză Napoleon III, cându' voiesc cu dinadinsul' a susține uă caușă și cându' acea caușă este in acordu' cu interesele Franciei.“ — „Aceste din urmă — șice dd. Costa-Foru' si Boiărescu — suntu' de natură a purta confușune in spirite să diminiu' din animele Românilor simțimentul d'amore și de devotament respectuosu' ce a cărtărată către Imperatul și Regii și deputați pe trănișul francesilor.

„Intensiunea fiindu' bună, desinteresată și bine-făcătoare, n'avemă, mai reprezentă, de cătă a o aplaudă și a ne dechiera mulțumiști, să-care cătă se-și ie' plăta dupe faptele săle.

Acăstă datoria împlinită se responsabilă la rândul nostru.

Declarămă că suntemu' prè betrăni acumă spre a ne mai pute schimba ideile, credințele și simțimentele; bu-nă se să reține, suntemu' impetuși într-unsele și vomu' remăne in viitoru' cea ce amu' fostu' si in trecutu'. Nu vomu' crede dară nici adă că națiunile se susținu' unele pe altele cându' interesele le silescu' a se combate. N'amă credutu' și nu vomu' crede că Francia și-ar si versată sâangele și comorile ie' in Oriente pentru uă dragoste platonica pentru noi' si mai cu sămă cându' acea dragoste aru' si contra intereselor ie'.

Suntu' ană intregi de cându' propagamă necontentu' acăstă credință si ne pare reu' că dd. Costa-Foru' si Boiărescu n'a avutu' timpu' in trecutu' a citi acăstă necontentu' propagandă a Romanului, pentru a lua d'acumă 9 ani pena să se susține pe Francia si pe Imperatul ie' contra acestei greșite ideie-șină de „Romanul.“

Napoleon III a șice la Dunăre unu' bulevardu' alu' Occidentului, si noi' amu' adaosu' că, de nu vomu' da satisfacere acestui interesu', vomu' peră, va trebui se perimă. „A si său' a nu mai fi“ s'a șice si a demonstrat suptă tôte tonurile in Romanul. „Ocupațiunile negreșită au' opriș p'atunci pe dd. Costa-Foru' si Boiărescu d'a citi „Romanul,“ a vedé acea greșită propagandă, a lua cuvenitul pentru a opri confușunea in spirite ce o aruncamă noi' sa' apăra pe Francia si pe Napoleon III.

„România, șice dd. Boiărescu si Costa-Foru' n'ar mai si atunci unu' SCOPU' pentru Imperatul ci unu' midlocu' pentru reșirea afacerilor Franciei.“ Declarămă că nu'ntelelegem' ce valoare are pentru dumnilor cuvenitul

LUMINEZĂ TE și VEI FI

Abonamul în București, Pasajul Românu' No. 1. — In districte la corespondență diariului și prin postă. La Paris la D. Darras-Hallegrain, rue de l'ancienne Comédie, Nr. 5. Administratore diariului D. Gr. P. Serr

SCOPU. Scopu, după noi, este ter-
mul la care se silește cineva a a-
junge, principala intenție ce are
deci, ori ce scopu implică unu inter-
es, morale său materiale; și cându-
două înzii să deosebile scopuri, dd. Bo-
iărescu și Costa-Foru scu ca și noi,
că chiar plecându-impreună se po-
menescu în cale că se depărtează forțe
unul de altul, și că se depărtează
atâtă că este depărtață tinta și loru.

Francia negrești are de scopu,
dreptu drapel, sustinerea naționalită-
tilor. Cându însă uă naționalitate ar
deveni uă pedică intereselor moralis
ale Franciei, cându ca ar deveni uă
pedică chiaru locul singură scopu,
rădarea naționalitătilor, este învede-
rată că Francia nu numai că nu va
susține acea națiune dară încă că va
combate-o; pentru rătocierea său ne-
mericia unei națiuni nu este permisă
altora a compromite interesul celu
mare.

Nu vedem, dico dd. Costa-Foru și
Boiărescu, pentru ce s'ar critica ori
ce altă împărație ală cărei interesu
diferindu de acela-său Franciei, ne-
ad combătut și ne va combate pote
în interesele noastre."

Nu criticăm împărație pentru că
ne-ă combătat și fiindu că scopul co-
urmărescă nu este celu bună, celu bine
făcătorii omenirii. Nu criticăm pe celu
care servescă unu guvernă, ci pe celu
care servescă unu guvernă mișcă. Nu
criticăm pe Italia cându versă săn-
gele filioru ie sprea a întruni Italia
tălă, căci ea combate pentru unu scopu
ce este conformă cu legile, era se di-
cem cu interesele naturale; nu cri-
ticăm pe Maggiani cându ceră auto-
nomia Ungariei, dară criticăm ori ce
națiune are de scopu concista, aser-
virea altor națiuni.

DD. Costa-Foru și Boiărescu suntă
se vede bărbăti politici cari credă, cumu
spună în acestu „articlu, că cavale-
rescul rego, Franciscu I, a fostu celu
„d'antă suveran care a venită se pro-
tégă po erezinii diu Ociuite fără nici
unu interesu materiale pentru Francia.“

Materiale, da, dară morale nu; și
nu înțelegem pentru ce dumnilorii
indă ce audu curvențul de interesu,
se gădescă indă la celu materiale
și uită pe celu mai mare și mai pu-
tericu, interesul moral? Noi cre-
dem că François I a avutu celu mai
mare interesu în Ociuite, fiindu că celu
mai mare este interesul moral, și că
Napoleone III urmează totă tradiționile
cole marii.

După sistema dumnilorii, Francia
trebuie să ne susțiuă fără nici unu
interesu moral, n'avemă de cău se
ne culcămu și se ne lăsămu, în vii-
torii ca și în trecuțu, în destrămare,
căci Francia trebuie se ne susțiuă. După
nostră, avându datoria a da satisfacere
intereselor celor mari ale Europei
Occidentale în genere și ale Franciei în
parte, trebuie se devințu intrătă
demni de scopul ce urmărescă Fran-
coia, căci într-altu-felu vomu perde, va
trebui se perdemă susținerea ie. Ju-
deco publicul care din aceste două
opiniuni aduce confuziune în spirit?

Noi credem că trebuie se iubimă
pe Francia fiindu că este de ginte
nostră, fiindu că este mai mama nostră
Patrie; și fiindu că ginte, tradiționile
și interesele ie o legă cu ale noastre,
credem că trebuie s'o iubimă fiindu
că și-a vărsău săngele pentru salvarea
naționalitătilor; credem că trebuie se-i
arețemă recunoșcăna noastră prin fapte,
totu astu-felu precumă ne a arestată și
două amereie ie, protecționea ie; dară
nu credem că Francia și-ar fi vărsată
sângelă cându interesele ie s'ar fi vă-
tămată prin acea luptă, nici că nu ne
ar părăsi cându ne amă areta în veci
nemerică, căci, după noi, uă asemenea
credință ar fi uă insultă pentru Fran-
cia, amă preface-o într'unu felu de
Dönhichholte, precumă ar fi și uă con-

fuziune de peire în spiritul Români-
lor, uă credință ce i-ar împinge la
pironire, la pirotelă, la nemerică în
care eade fiul celu ténéră cere în
ori ce ar face se rezimă pe avere
și protecționea părintilor sei avu și
puterici.

Căte-va cuvinte încă și vomu sfîrși.
Pentru ce d. Costa-Foru n'a luată
penă în mănu și n'a sperată pe Fran-
cia contra d-lui Brăiloiu cându dum-
nilul a susținută, în Ordinea No. 4
alătura ou d. Costa-Foru, că credinția
nostră, religinea, nă-a făcută s'avemă
simpatie pentru Rusia care, dice d.
Brăiloiu, s'a aruncată în luptă ca se
ne apere contra Islamismului? Pentru
ce n'a sperată pe Francia contra d-lui
Brăiloiu cându a disu vorbindu d'acele
tempuri, că ea și cele lată puteri nu ne a-
peră atunci „fiind că nu simțiseră încă
decedința islamismului și aspirările Ru-
siei de predominare în Oriente“? Ore
a lăua arma pentru a opri predominarea
Rusiei în Ociuite nu este unu inter-
esu, și încă unu interesu care s'a-
propia chiaru de celu materiale? De
ce dară cându d. Brăiloiu vorbia, ală-
tura ou d. Costa-Foru, domnia-sea
nu simță bătendu în peptu'i amereea
pentru Francia și Imperatul ie?

D. Brăiloiu face unu apel la Ru-
sia, o numește vechia nostră protec-
tore, și dice că vomu reveni la iu-
bere și recunoșcăna către aperătorea
religionii și a Patriei, indă ce vomu
dobândi convingerea că nici unu pe-
riclu nu ne va mai ameninția din par-
tea ie. Si noi ne unimă eci ou d. Brăi-
loiu; n'avemă nici uă ură contra Ru-
siei ca națiune. Cându însă ei chiaru
ne combătu pe mōre în conferințele
de la Paris, cându ea numai respinsă
pe trămisii Domnului Românilor, cumu
d. Costa-Foru nu se teme că lăudele
ce i face d. Brăiloiu nu voru pută a-
duce confuziune în spiritele Români-
lor și nu-i voru face a s'arunca, na-
inte de timpu, în brațele „vechierorlor“
„d'antă suveran care a venită se pro-
tégă po erezinii diu Ociuite fără nici
unu interesu materiale pentru Francia.“

Materiale, da, dară morale nu; și
nu înțelegem pentru ce dumnilorii
indă ce audu curvențul de interesu,
se gădescă indă la celu materiale
și uită pe celu mai mare și mai pu-
tericu, interesul moral? Noi cre-
dem că François I a avutu celu mai
mare interesu în Ociuite, fiindu că celu
mai mare este interesul moral, și că
Napoleone III urmează totă tradiționile
cole marii.

La Patrie, reproduce articuloul urmă-
toriu, publicat în 1843 de principele
Louis-Napoléon în Courrier du Pas-de-
Calais, aproape d'unu protectu de lege
asupra recrutării armatei. Acestu arti-
clicu conține espunerea unul planu de
reorganizare a armatei francese:

„Fără pretinde la imperiu lumii
trebuie să ne susțiuă fără nici unu
interesu moral, n'avemă de cău se
ne culcămu și se ne lăsămu, în vii-
torii ca și în trecuțu, în destrămare,
căci Francia trebuie se ne susțiuă. După
nostră, avându datoria a da satisfacere
intereselor celor mari ale Europei
Occidentale în genere și ale Franciei în
parte, trebuie se devințu intrătă
demni de scopul ce urmărescă Fran-
coia, căci într-altu-felu vomu perde, va
trebui se perdemă susținerea ie. Ju-
deco publicul care din aceste două
opiniuni aduce confuziune în spirit?

Noi credem că trebuie se iubimă
pe Francia fiindu că este de ginte
nostră, fiindu că este mai mama nostră
Patrie; și fiindu că ginte, tradiționile
și interesele ie o legă cu ale noastre,
credem că trebuie s'o iubimă fiindu
că și-a vărsău săngele pentru salvarea
naționalitătilor; credem că trebuie se-i
arețemă recunoșcăna noastră prin fapte,
totu astu-felu precumă ne a arestată și
două amereie ie, protecționea ie; dară
nu credem că Francia și-ar fi vărsată
sângelă cându interesele ie s'ar fi vă-
tămată prin acea luptă, nici că nu ne
ar părăsi cându ne amă areta în veci
nemerică, căci, după noi, uă asemenea
credință ar fi uă insultă pentru Fran-
cia, amă preface-o într'unu felu de
Dönhichholte, precumă ar fi și uă con-

„Fiindu că din 35 milioane de popo-
rațiune, Francia dă pe fiu-care anu de
la 315 pînă la 320,000 de jună de 20
de ani, s'ar pută, dice d. generariu Pre-
val în interesantele seu raportu, lău în
toți anii de la 140 pînă la 150,000 de
recruți, fără a vătema nici agricultura nici
industria; și acă este adeverată, mal
alesu pentru sistemă noastră, care re-
duce aprópe cu jumetate durata servi-
țiului.

„Adoptându cifra de 145,000 de jună
pe anu, vomu ave:

„1-iu. Armata permaninte, compusă
de juni de 20 pînă la 27 de ani, alu
cărili contingente anuale ar fi de 80,000
de ómeni cari aru sta patru ani supă-
steguri și trei ani de rezervă;

„2-le. Reserva armatei, compusă de
soldați cari aru fi statu patru ani în
regiment și cari s'ar numera încă trei
ani în rezervă, adică că-n timpu de res-
belu soldați în congediu voru fi da-
tori a se ietorce la corpurile loru, de
ore ce în timpu de pace aru fi eser-
cită în toți anii cu garda naționale de
d'antă banu;

„3-le. Garda naționale de d'antă banu,
compusă de clasile conscripționi, de la
20 pînă la 27 de ani, cari nu voru
fi fostă chiamați supă steguri, alu că-
roru contingente anuale se rădică la 65
de mil de ómeni. Ea ar ave permanentă
statul-maioră alu fiă-cărni batalionu
și căli-va supă oficieli în retragere,
carl n'ar primi unu supliment de soldă
de cău în timpul manoperilor.

„4-le. Ea ar fi eserită de două ori po-
anii: uă lună primăveră, după lucrările
cămpului, și uă lună toamnă, după cu-
lesuri.

„Caii artilleriei aru fi dați țărănilor, pentru
nutrire pe respunderea loru, ca
in Germania.

„4-le. In fine, garda naționale de alu
d'antă banu, aru fi formată de toți ó-
meni de 27 pînă la 35 de ani, egindu
său din rezervă său din garda națio-
nale de d'antă banu. Ea n'ar ave de
locu cadre și n'ar fi eserită de cău
15 qile în toți anii.

„Făcându calculele necesare după
documentele oficiale, scădându ómenii
necesari marini, căi nesupuși și per-
derile anuale, adăogindu pe d'altă parte
ómeni afară din apeluri, precumă in-
gaiați voluntari, căi reingaiați și gen-
darmăria, oficiarii, companiele de dis-
ciplină, etc. se dobândesc efectivul

1. Armata permaninte 316,000 ómeni.
2. Reserva și guarda
naționale de d'antă-
iul banu 521,198 „
3. Garda naționale de
alu douile banu 677,000 „
1,514,198 ómeni.

„Conformându-se cu sistema prusia-
nă, astă armată de unu milionu și ju-
metate de ómeni n'ar costa asia de scump
cău cel 341,000 de ómeni ce compună
armata actuale.

„Adoptându, în adeveru, recrutarea
pe provință, totu se simplifică. Soldați,
chiaru din armata permaninte, nu suntă
obligați d'ă remană totu anul supă-
steguri, căci ei potu fi trămiști a casă-
le și rechiamați la corpă fără mare chelu-
tulă, pentru că ei nu esu din aron-
dismentu.

„Din cel 316,000 de ómeni din ar-
mată, n'ar fi nici uădată, ierina, de cău
două din trei părți ale ómenilor pre-
sintă supă arme, și instrucționea n'ar
perde nimicu, căci uă dată soldatul de
prinsu cu mănuirea armelor și ajunsu
la scola de batalionu, nu învăță nimicu
iernă la regimentu, de cău a merge
la cărciumă și a dormi deces ore din
două-deci și patru.

„Adunarea în grămadă a armatei și
a gardei naționale la manoperile cele
marți de primăveră și de toamnă ar fi
ocasiunea unor serbătorie poporarie
carl aru crea emulaționea printre di-
fertele corpuri de ostiri, aru respăndi
vieta în toți părțile Franciei, aru in-

trețină focul sacru și bunul spirit restabilită, sub președintia nepotului
militar, care este nobilea națiunilor. Seu A. Panu, pe scaunul archipăsto-
rescă, unde se facuse nevrednică a mai sedea... Singură faptul acesta ne ar-
ată cătă de mare era respectul lui Panu pentru morala publică; pentru jus-
tiție. Singură faptul acesta, trage nă
brasă de deosebire bine prononciată
reputaționea ca castă altu Panu și sfă-
ritul păcătosu alu Mitropolitului Sofronie,
ale căruia păcate și defecte, nu
potu se se restrângă peste Panu, care
le nă părăsise din momentul ce se incre-
dințase că morala, că biserică, că Pa-
tria nu mai au ce asceptă de la d'ensulă.

S'a atribuitu lui Panu paternitatea
unor scriitori ce ar fi adresatii mitropolitului Sofronie, consulul rusesc
din București Panu a declarat publicu de neadeverate totă cele d'ise în
privire sea. „Eșu nu am nici uă stin-
ții, despre factum acesta, celu puținu
apocrifă,“ scriea elu redactorul Tribu-
nului Române, la 18 Iulie 18612) Dar
se lăsămu totă aceste la uă parte.

Nu ne-amu propusă a face aci a-
părarea ministerială din 19 Ianuarie.
Istoria și va face trăea sea. Din con-
tra, dacă voru adversarii lui Panu, —
dicem și noi impreună cu dănsii că
sub acelă ministeriu de transiționă nu
să facută nimic mare. Însă pută-vomu
tagdu măcaru acelă două merite ne-
contestate ce avu elu în ministeriu
seu: meritul d'ă fi datu preseti libera-
taten, licența cea mai absolută, libertatea
d'ăli critica, d'ăli sdobi chiaru
pe d'ensulă, în modulul celu mai crudă,
— pentru că nă facea Unirea; — meri-
tul d'ă fi lăsată libertatea întrunirilor
in totă suveranitatea cuvântului,
— a unor întruniri poporare care în
Moldova nu se mai facuse de timpu ne-
pomeniți? Uitatu-s'au ore aia de lesne
intrunirea acea monstră din cămpul
Frumeșel făcută la 25 Iunie 18613) Uitatu-s'au ore aia de repede tean-
curile acele de numere, sutele de nu-
mere ale Trecuțului, ale Vîtorulu, ale
Daciei, ale Tribunei, ale Bondarulu, în
care A. Panu (ca ministru), era sfă-
ciat, criticat, blamat, satirat, ridiculat
in modul celu mai vehe-
mentă, celu mai crudă, fără considera-
ționea cea mai mică pentru grăna
poziționă în care se astă elu, vis-a-
vis de unu principe cinicu, ne'ndurău,
nepăstoru de reputaționea unui omu
onestu, ca și de causa țărăi, ca și de
vîtoriul unui popor; vis-a-vis de unu
principe care'lă ținea în locu spre a'lu
paralisa, spre a'lu sdobi, precumă a
sdobitiu uă sună de capacitate și dem-
nită?

Si Panu rebda totă isbirile, fără a
murmura, fără a se apera, fără a in-
tentă celu mai micu procesu de presă;
fără a turbura libertatea cuvântului,
căci seia că acelă ce țină uă pană de
publicistu în mănu, erau nedrepți că-
tre d'ensulă fără se sciă. Acei bărbăti,
d'asemene, eminenti, și ómeni de bine,
ar fi voită se ajungă la ținta dorinție-
loru comune, dintr'uă singură săritură,
inse... era la mijlocu uă s'incă de
care se sfaramă ori-ce sfaramă nobile
și generosă. Era Cuza și diplomația
implacabile, rece ca ghiață, mută ca pă-
mentul. Autonomia naționale trebuia
se și plece capul or se aviseze la unu
unu-spre-dece Februarie, mai curându. In-
să timpul nu sosise, de și toți pre-
vedea de pe atunci, că lucrul nu se
va putea inchiaia altu-felu...

Dar dacă A. Panu, impărtăși sortă
comună a tuturor ministerilor d'ă fi
cu asprime forfecăt de presă în tim-
pul puterii loru, avu iusă unu privi-
legiu (care n'ar fostu datu nimă-
rolu, păna atunci, nici d'atunei incocă),
d'ă fi lăudat de presă după cădere
sa de la putere, — cădere ce știmu că
a urmată în urmarea intrigilor rasesci,

1) Tribuna Române Nr. 128 Iulie 1861.

2) No. 130 din 25 Iulie alu Tribunei.

3) Vezi relaționea detaliată ce dă Tribuna Ro-
mâna despre acea intruire, în No. 128 de
la 29 Iunie 1861.

(atât de înșinute la Cuza,) pentru că Panu nu glumea cu supușii străini, și cu deosebire cei rusești, crisi ca Popa Costea, întîn se organizează, încă de pe atunci, un 3 Aprilie. Autonomia națională, pentru dânsul, — Ministerul, — era totu acea deținută neviolabile ce o adora și cându era locotenent Domnescu. În adeveru, în respectul presei etă ce ceteau în șaroul Bondarului No. 25, din 1861: șarul care dacă fu celu mai liberalu din Iași, apoi fu și celu mai violentu, în atacuri, asupra lui A. Panu:

„Onorabile Domnule ex ministru Panu!

„Relele trebuie defăimate, dar și bucurile se cunosc se laude! Vă suntem datorii cu vă „mulțamire“ pentru bună din timpul cărmuirel d-vosă și venim să ne împlinim cu esențitatea datoria noastră, ca omeni neperiozali. Scîsi că noi totu-dinăuna ne punem strămbu ca se judecămă dreptu, și nu putem trace cu vederea bunulu, precum nu lăsămă se se strecure pe subu ochii nostril rădușă d'a lăspune cu frachetejă. Relele le am spus; este însă acumă vorba și de unu bunu: „libertatea de carea, subu Ministeriul d-vosă, să bucurat pre-„sa, fără și să rămână încătușată, sfârmată și siluită ca în timpul altorui, ministrui!...“

„Trucându totu ceea ce am mai putea dica despre libertatea presei la noi, venim numai a vă exprima: că presa din Moldova „simte si recunoște acea deplină libertate“ de care să bucurat pe cău timpă aținută în măne frânele oblađuirei. Aceasta nu vă puteană spune cându erați „tare și mare,“ căci, pote, ni s-ar fi imputat că vă „kolakisim.“ Astădi însă, cându suntem una și una, simplu cetățianu, vă „rugămă,“ cău pri-vecese părticica noastră, — ca se primi „sincerile mulțamiri“ precum și lauda ce merită această „virtute distinctă“ care vă caracteriză ca Ministru. Fiă ca și urmașii d-vosă se nu ne arate calea pușcării!....“

Așadar pe cându alii erau său suntu lăduți și cătați, de unele organe, „cău stă la putere,“ elu fu criticat cu nemilostivire, și pe cându alii lăduți, ajungeau și hoidoși dupe cădere, elu fu lăduți și mulțamit. Aci mi se pare nouă că stă meritul adovăratului liberalismu.

Este timp acuma se lăsemă pe A. Panu a se apăra singură, împărăților ce i se faceau despre Ministeriul său, despre Unire, că nu o a facut și cele-lalte capite de acu-

sione. Vom face unu micu extractu din însemnatul discursu co luu în ședința Adunării României, de la 5 Februarie 1863, ședința în care lupta dintre regimul constituționalu și sistema personală a lui Cuza subcni pe fața, se inclește peptu la peptu; ședința în care dilele acef Domnil despotice fură numerate; luptă în care A. Panu, revindică, de bună credință onoreu d'a combatte în primele siruri ale falangelor celor 32 ce scrisese pe stegul lor; morte abusul, demoralisare, decadentul național, peirei către care ne ducea sistema personală și uciderel puținelor libertăți ce ne garanțase pactul europeanu din 7/19 Augustu 1858.

Eta cumu se exprima elu.

„La 21 Apriliu am fostu chiamați de M. S. Domnitorul la Bucuresc, ca se ne înțelegemă la ceea ce trebuia se se facă a doua di de unire, căci unirea nu mai era atunci decât uă cestine de căte-va dile. Sosindu aci, am primitu mai multu de 2000 de cărți de visite pe care era scrisu ca unirea se se facă de către tără, eră nu se se aștepte de la străini. Acestă strigătu alu patriotismului română astă unu mare resuță în anima mea, căci eū n'am înțesu nici uădată că uă națione trebue se și aștepte consolidarea

sea de la străini și autorisarea de a și exercita drepturile sale de autonomie și de suveranitate. A trebuitu însă a mi înădușă animu și se mă supună la consideraționi d se politice. Am aşteptatul dar în Bucuresc pînă la međul lui Apriliu sperându că Unirea se va proclama. Cându m'am intorsu la Iași, am aflatu că era depusă de onor. D. Lescar Catargiu, încă de la 15 ale lunelu, uă interpelare asupra cărăsău disu că m'asă și temută de a rezunde.

„Ecă acea interpelare.“

Aci dă citire acelei interpelări, în care se vorbesce despre memorandoul datu la Constantinopole și se întrebă de lucrările ce va fi făcută guvernoul în privința drepturilor terei și voturilor divanurilor ad-hoc.

Panu apoi urmează:

„Memorandul cine l'a făcută și cine l'a trămis? Ești l-am cîtuită în șariele străine mai înainte de a fi ministru. Nu am nevoie se mă aperu în acesta, ci dicu că trămiterea memorandului la Pôrta este uă călcare veghiată a autonomiei noastre. M'am intorsu la Iași pe la 18 Apriliu, și sesiunea straordinară a Adunării său sevărsită la 22 Apriliu.

„Dogniloru pe cându onor. D. Lescar Catargiu, coprinsu de vă preocupație patriotică, făcea interpelarea ce v'am așteptat mai susu; pe cându eu eram acusată ca călcători jurămîntelor ce făcusemă în anima mea pentru realizarea Unirii; pe cându șarie inadinsu improvise mă năvăleau cu sarcasmele și cu loviturile loru amară, și, suferindu adincu pentru atâtă nedreptate, făcusemă următoarele lucrări.

„Dați-mi voi se infățișeză unu fragmentu dinte-ua scrisore adresată In-Sale. (Ore-care scomote în centrul).

„Audu murmură, se se manifestă ce își „sincerile mulțamiri“ precum și lauda ce merită această „virtute distinctă“ care vă caracteriză ca Ministru. Fiă ca și urmașii d-vosă se nu ne arate calea pușcării!....“

Așadar pe cându alii erau său suntu lăduți și cătați, de unele organe, „cău stă la putere,“ elu fu criticat cu nemilostivire, și pe cându alii lăduți, ajungeau și hoidoși dupe cădere, elu fu lăduți și mulțamit. Aci mi se pare nouă că stă meritul adovăratului liberalismu.

Este timp acuma se lăsemă pe A. Panu a se apăra singură, împărăților ce i se faceau despre Ministeriul său, despre Unire, că nu o a facut și cele-lalte capite de acu-

sione. Vom face unu micu extractu din însemnatul discursu co luu în ședința Adunării României, de la 5 Februarie 1863, ședința în care lupta dintre regimul constituționalu și sistema personală a lui Cuza subcni pe fața, se inclește peptu la peptu; ședința în care dilele acef Domnil despotice fură numerate; luptă în care A. Panu, revindică, de bună credință onoreu d'a combatte în primele siruri ale falangelor celor 32 ce scrisese pe stegul lor; morte abusul, demoralisare, decadentul național, peirei către care ne ducea sistema personală și uciderel puținelor libertăți ce ne garanțase pactul europeanu din 7/19 Augustu 1858.

Eta cumu se exprima elu.

„Ecă, Domnitoru, că eramă gelosu de drepturile terei și reclamamă ca se nu fiă călate. (Aplause).“

— Marmure de 4—5.— D. Cracite dice că se pune în discuțione uă personală inviolabilită. D. Costa-Foru și Verescu susțină dicădă că oratorele nu este la cestine. D. președinte restaurabile liniscea, dicădă că D. Costa-Foru cându a fostu la tribună a vorbit de tôte și chiaru de judecătă de la curtea de Casatiune, și i său lăsată libertatea deplină. Se facă asemenea și domnia loru.

Panu, reluatu cuvântul, dice: „Cumă? Mă atacați și credeți că mă

„veș opri de a me apăra? O! Dom-nitoru, ve înșelați!

„Ecă acumă uă epistolă ce ml a trămisu din Bucuresc agintele nostru de la Constantinopole.“

Panu dă citire acestei epistole prin care d. Negri îi spune că conserințele s'adună la Constantinopole, și indemnă pe d-nu Panu, Președinte alu Consiliului, a mai pacienta pochină spre a vedea „implinită soluționea atâtă de dorită pentru noi, a marei cestini a Unirii“. La care Panu li respunde „că aveă trebuință de acea lucru de speranță spre al rădica moralul“. Dicem, cându Cuza proclamă Unirea convocă camerile și ministeriele la Bucuresc, — bucuria lui A. Panu fu în culme. Fără a se ulta la mâna ce ne dedea Unirea, elu bine cunoscute faptul, — acel sfântu faptu, căruia și elu, și mulți alii, jerisă repuția sa, indepedință sa, trecutul și viitorul său; — acel sfântu faptu pentru grăbirea realizării căruia, Panu ilustrul, nepăratul locoteneută Donescu din 1858 se lăsase a deveni uă jucăriu în mânele unul despotu negerosu, abusiv de încredere coloru ce să suise pe unu tronu, nu pentru persoana sa, ci pentru unu principiu sacru și nestrămutat. — la ultimul di cursu de adio ce rosti Panu, în ultima sezință a cel din urmă Adunării a Moldovei, și nu aincea se învețe români că va se dică abnegarea cea deleverătă, cându este vorba d'a primi cu totă anima cotropirea Patriei cei mici, în Patria cea mare. Etă acele generoșe cuvinte ce resuă și acuma în urechile noastre, — precum voru resona în totu d'una:

„Amu și alte documente, domnitoru, multu mai interesante, care mă voru servi de justificare la fiecare actu, „ală Ministeriului meu. Dacă voiți, eu primescu cu bucuria nă diu care se „primăscu cu bucuria nă diu care se „vii la această tribună ca se doă séma. „Nu amu protensiunea de a fi infiabilu, ba anca pote-săptu pră greșit, „c'âm fostu de pră mare bună-cre-„dință. Intrându în Ministeriu, amu fostu „preocupat de uă singură numai cuge-„tarea, realizarea Unirii. Acestei idei am „sacrificatul. M'am silitu însă o „măntine liniscea și ordinea legală. Amu „statornicu armonia și buna întele-„gare între proprietari și săteni; amu „statornicu libertatea presei, pentru „c'âm privit-o ca singurul puternicu „instrumentu ca se desvolte și se in-„temieze regimul constituționalu în „teră. Amu respectatul libertatea in-„dividuală am respectatul libertates co-„lectivităților, lăsându se se facă cele „mai mari intruiri, pentru că dreptul „intru care se se facă cele „mai mari intruiri, cu dreptul petiționei „și cu libertatea presei sună elemen-„tele inerintă și dătătore de viță ale „regimul constituționalu. (Aplause).

„Acumă, Domnitoru, v'amu arătău „puterea mea, hotără, fără a mai șe-„tepta acetele ce păstrează pentru jus-„tificare. Dicătă că Panu a gre-„situ și eū primescu; căci ce este „numele meu în cumpăna unde „se hotărășe sōrta tărëi in-„tregi. (Aplause).

„Da se piatră acestu nume, nu-„mai tără mea se fie măntuită! „V-deți că primimă ori ce respondere „numai întru-iș-ve ca să scăpămă de „rēul ce ne rōde, căci existenția a-„cestei Adunări se perechită; și ce dicu-„existenția tărăi, întregi este în pericolu“ (1).

Oci-cine ascultăndu cuvintele acese, — ce nu și puteau avea sorginte de cău într'u anișă cu desevertigire devotă binelui publicu, ar crede că A. Panu devenise, după cădere sa din Ministeru, neamicul celu mai inveterat al lui Cuza? Nicăi-de-cumă. Elu nu ură persoana din sistemă. Elu ură rēul pînă în temeliile lui cele mai de desubt. Cuza, n'avea de cău se facă unu faptu mare, cu adevăratu naționalu, și Panu l'ară fi aplaudat din

totă anima; căci nici elu, nici oră care altu omu de bine, nu voiau persoanei își Cuza, ci sistemelui lui cei abominabile. Astfel, cându în Decembrie 1861 acestu

disanțiatu principe, sătul d'a mai transige cu conciunția sa, d'a mai tergivera cu răbdarea terei, sătul d'a mai sfărăma la omeni, căci nici mai remase în Moldova nimicu nesfărămatu și ne-

compromisu; — astu-felu cându la putere acuma erau chiamați nisice omeni ce nici arase, nici somnase, în brasdele acel sfintu idei de Unire, d'apururo-

măntuitore pentru Români, — astu-felu, „gerul nu se arătă încă pe ceru, nuorii groși îl acoperă. Evenimentul, însemnatore se desfașură, poporele asuprile își revendică drepturile loru.

„Martirii cadu pentru patria și na-

țialitate. România are și ea rolul seu în asemenea impregiurare. De aceea,

„domnitoru, se ne aretemă demni de

„misiunea ce ne-a încredințat Pro-

„vedință, se ne aretemă demni de mo-

„tenirea ce atâtă generaționi, prin

„sângele și suferințele loru, ne-a lă-

„satu; și se nu uitămă, că uă mară

„responsabilitate atârnă asupra noastră.

„Dacă Unirea, va aduce fericirea mă-

„rire și consolidarea nației, atunci noi

„destinul; iară, dacă din potrivă re-

„sultatele nu voră respunde la excep-

„tările unanime, atunci, numele, me-

„moria uăstră, voră cădea împreună cu

„dăusa și voră trace încrezute de ble-

„stemuri către viitorime!

„De aceea, eu cred că mă facă or-

„ganul tuturor; căci anima d-vosă

„a bătut pururea de lovitură nobile și

„patriotice; me facă organul tuturor

„dicădă: spre revedere, frajorii, în

„Adunarea României! Spree revedere

„acolo, ca se ne apucăm de lucru

„SERIOSU!

„Mulți din noi voră cădea, voră ro-

„măne pe brasă; adăsia este sōrta

„muncitorului. Dar soldatul credinciosu

„steagul său, se luptă până la cea de

„pe urmă resuflare. Se trăiască Româ-

„nia una și nedeșpartită.

„Adunarea repreză de mai multă

ori „Trăiescă România!“ (1)

„cău numai uă singură simțire, „vea a binelui patr'el!“

(Semne de aprobare din partea Adunării.)

„Dar, ascultați vătul ce se face „impregiurul terei noastre. Dacă fol-gerul nu se arătă încă pe ceru, nuorii groși îl acoperă. Evenimentul, însemnatore se desfașură, poporele asuprile își revendică drepturile loru. „Martirii cadu pentru patria și naționalitate. România are și ea rolul seu în asemenea impregiurare. De aceea, „domnitoru, se ne aretemă demni de misiunea ce ne-a încredințat Pro-vedință, se ne aretemă demni de mo-

tenirea ce atâtă generaționi, prin

sângele și suferințele loru, ne-a lă-

satu; și se nu uitămă, că uă mară

responsabilitate atârnă asupra noastră.

Dacă Unirea, va aduce fericirea mă-

rire și consolidarea nației, atunci noi

dest

Anunț

Următoarele imobile ale reședinței Ionăș Gogu se dă în arondă și închiriere de la Sf. Gheorghe vîlări 1867, însă:

1. Vila din Valea lui Seman Plasa Cricovu județul Prahova ca 19 pogone mici cu crama, casă de sedere și vasele trebuințioase, cu rodui ei de estimație, pe termen de trei sau cinci ani.

2. Moșia Cătunului Magula din plasa Cricovu jud. Prahova ca 500 pogone arătură și fâneță rămasă pe scara proprietarului, cu o căruie, cu casă noastră bună de sedere, cu magazii nuozi de bucate, pe termen de trei sau cinci ani.

3. Moșia Jilava de sus și patru frați din districtul Ialomița ca 4,000 pogone arătură și fâneță cu cărciumi, cu jumătate halesteului ce se pescuie, cu dreptul pe jumătate altă targului ce se face de două ori peste an, cu casă de sedere și două pătule, proprietate a d-ei Zoia Văcărescu, — pe termen de 4 ani ce mai are scăpătă casa reședinței Gogu de la St. Gheorghe vîlări 1867 înainte, după contractul de achiziție.

4. Două perchei case din orașul Ploiești una pe strada Oileră cu 4 încăperi, cu dependențe, cu unu grajd și soproni. — Si alta din suburbia St. Vineri strada Bunescu.

Se incărăcă pe termen de unu anu sau 3 de la Sf. Gheorghe vîlări 1867.

Dilele de licitații sunt la 14 și 15 Septembrie anul curent și se vorjune în sala Primăriei din orașul Ploiești. — Adjudicarea se va face la cea de a doua zi. — Cine va fi doritorul pot veni la locuința mea Ion Raduțel tutorele a vedea condițiile. (429. 6 3d.)

DE VÎNDARE, în totală sau în parte și cu precișurile cele mai moderate: Mobile pentru salon și pentru ușă ușă Turcescă, de lemn de imitație de Palisandru, sculptat, sofale complete, paturi, mese, oglindă și altele; unele casnice, putini, tocitorii, albii și altele, totă aceasta în cea mai bună stare, precum și ușă percheia cu murgă ungurescă tineră și solajă. Doritorii de a le cumpăra se vorjune la proprietara lor, strada Amzei No. 1, în totă ziua de la 9 ore și pînă la 4 ore seră. No. 441. 10 - d.

Pivnița de supt casele D. Dimitrie Brătianu, dela Filaret, (fosta grădină Oraciu) închirătorie de la 7-8000 vedere, se face de două ori peste an, cu casă de sedere și două pătule, proprietate a d-ei Zoia Văcărescu, — pe termen de 4 ani ce mai are scăpătă casa reședinței Gogu de la St. Gheorghe vîlări 1867 înainte, după contractul de achiziție.

No. 415. 18-1d.

BIBLIOGRAFIE.

SCOALA GUARDEI**CETATIENESCI**

Așa său de sub tipăru și se află de vânzare la Librăria Socecu și Comp., la magazinul d-lui Chiriac Ioan, strada Lipscani și la Administrația Românei No. 5.

SCOALA GUARDEI

CETATIENESCI

Prelucrată de d-nii căpitanu HANOCA și locotenentu MALINESCU, din Batalionul de vînat, și aprobată de șeful Guardiei Colonelu ADRIAN.

PREȚULU UNUI ESEMPLARIU 2 SFÂNTU

(436)

NOULU MAGASINU DE COLONIALE, MEZELICURI, VINURI, LIQUERURI, ETC. A LUI **PETRACHE IOAN**

(HANULU SERBANU-VODA No. 19 et 20. LA JIANULU.)

Subt-insemnatul desfășându-mă de tovărășia ce am avut în timpul de 5 ani cu d-lu Păun Popescu în Magazinul de lângă Pôrta Hanului Zlătari. Am deschis acestu noști Stabilimentul suptu propriu mea firmă. Pe care eu respectu vîu a-l recomand Inaltei nobilimă și onorabilitului Publicu, asortat cu toate felurile de articole COLONIALE, PRODUCTE ALIMENTARE, MEDELICURI STREINE și INDIGENE, ALUATURI PENTRU SUPE, LIQUERURI FRANTOДЕСТИ, VINURI de BORDO, SPANIA și VINURI de GRECIA, RACHIU de HIO și altele toate de calitatele cele mai superioare și prospete.

Direcția averii din România a Mărci-sale Principelui Domnitoru alături Serbiei Mihail M. Obrenovic, face printre acela cunoscutu, că direcția și apărarea tuturor proceselor Mărci-Sale Principelui Mihail M. Obrenovic în România este incredințată d-lui doctoru în dreptu Aristid Pascal, căruia s'a datu procura întră acela. Directorul Casii M. S. Principelui. Dr. Charles Patzek. (435)

Subt-insemnatul după ușă lungă coperțenie ce am făcutu în profesie, speru că voi putea fi demnă de a satisface pe toți onorabili D-ni vizitatorii ai Stabilimentului meu, atât cu bunele calități ale mărfurilor cu prețurile cele reduse precum și cu serviciul celu mai onest.

Față dară a mea plecată invitație

PETRACHE IOANU.

N.B. Am primitu Vinuri Negre și Ungurescă și Indigene cu ocazia și

ea butili, Iere moi prospete, Păstrăvi afumată, precum și adevarăte Iere Negre de Taiganu.

No. 357. 28-2d.

PANORAMA de BUCUREȘCI

Tablou elegantu ilustrat cu vignete impre-

șă, de cele mai impozante edificiuri ale capi-

talei, lăcașu după natură de Inginerul R. Hu-

bler —

Prețul unui exemplar este șase sf. și se af-

ază de vânzare la librăriile d-lor Danielopulu,

Ulrich, Adolf Deică, Socecu și Belgasoglu. (433)

(431)

de închiriatu de la viitorul sfr. Dimitrie, maga-

sinul din podul Mogosöi pe care lăcașu avutu

d-na Aleksandrina modica, alături cu Lebel, și

apartamentul d'asupra. — Doritorii se vorjune

înțelege cu proprietarul d. Ion Herișescu.

No. 8.

VINU NEGRU & ALBU,

TAMAIQOASA.

PELINU NEGRU, de 3, 4, și 5 ani din cele mai renomate

de la Drăgășani și Negotin (Sibiu) se afă de vânzare la sub-sem-

nătul cu butili, și se pune la butili sau cu ocazia. Magazinul

se afă vis-a-vis de Prinț Stirbei calea Mogosöi No. 122 la Le-

uliu pe butuc. (22. 237)

DE ÎNCHIRIATU si

VINZARE

Casă d-nei Efrosina Toncovici, Strada Curtea Veche

No. 442. 15-3d.

HAPURILE și **ALIFIA** LUI

HONIG SPITERIA NAȚIONALE

HOLOWAY La Domnul

HONIG SPITERIA NAȚIONALE

ACESTE HAPURI și ALIFIE suntu din toate doctoriile acele a căroră vîndare este cea

mai respindătă în lumea întregă.

HAPURILE suntu cele mai bune curățiri și regenerări a săngelui, cunoscoț pîră acum.

Ele îndreptădă în grabă, toate desordinile ănime și ale stomacului; suntu neprețuite pentru

casurile de disenterie și, ca unu remediu generalu de familie, suntu mai presus de oră ce

comparație.

ALIFIA tămădușește toate renele, toate rânilor și bubele chiaru și acele ce esistă de 20 de

ani; și în toate easurile de bôle de piele, fie cătu de tar, precum; lepra, scorbutul, rica,

și toate cele-lalte iritații, ale pielei, aflare cineva uă tămăduire sicură și radicală. Cunu

cuvîntu, pentru întrebunțierea pe din afară nimicu nu pote rivaliza ca acăstă alifie.

Instructiuni în oră ce limbă (chiaru și în cea chinesă se găsescu în jurnalu fie-cărei cutie

și fiă-cărui borcanu.)

ACESTE DOCTORII PRECIOSE se găsescu la toți farmaciști la Siam Hongkong

Shanghai și în totă China, în India, la insulile Archipelagului oriental, în Grecia și Turcia.

Depositari generali la București D. HONIG la Spiteria Națională, la Constanti-

nopolu DD. Della Sudă și H. Madella, la Triest D. I. Serravalle.

4-2d.

APPHEL & C-NE

Ulița Covaci No. 1.

CERTIFICATU.

Sub-semnatii declarăm conform adevărului, că **PORTLAND-CEMENTULU** de **PELMOOS**, din fabrica D-lui

A. SAULLICH în **PERLMOOS**, introdus aici de doi ani, să a intrebuințat cu cel mai bun succes la toate didirile

de atunci, intrecedind cu mult **Portland-Cementul englezesc**, ce se importă aici în calitatea sa, de a se

intări, și oferă prin avantajul cît insușesc, de a se putea amesteca cu mai mult nesip, în privire eco-

nomică architectale, un preț mult mai ieftin, decât acela ale Cementului englezesc.

Considerând aceste avantajie astăzi de a noastră dorință de a atrage atenția D-lor Arhitecți precum

și a D-lor Antreprenori de clădiri asupra acestui Cement, și de a-l recomanda fie-cărui cu tot adinsul.

București, în August 1866.

Kuchnowsky, Fr. Utain, C. Benesch, P. A. Tabai, Fr. Scheller, C. Enderle.

No. 424.

12-2d. r.

Tipografia C. A. Rosetti Strada Academiei No. 22.

www.dacoromanica.ro

De închiriatu.

In jurnalul Reforma, No. 36, se inseră anunțul de mai susu:

"Etajul de susu cu odă, bucătărie, cămară, grăjdă de patru ca, sopronu de trei trăsuri, odă de slugă," din suburbia St. Ecaterini, strada poetă, supătul d-lui Mitropolie, având grădină și balcon pe panta acestui dălău, în care au sediul d. fostu Ministru M. Cogălniceanu, se dă cu chirie de la St. Dimitrie, Octombrie în 26, anul co-

rentu.

Doritorii ce vorjune ale luă cu chirie, se vorjune adresa la proprietara lor, strada

Statistică, său la redacția diariului reformă, la Valentine, în Pasagi, cu care ar putea trata

închirierea lor."

Acestu anunț pe cău atinge închirierea caselor, fiindu adevăratu, îlă publică și cu supt semnatul nostru; era în cău privescu dreptul exclusiv cu și insușesc D-nii numiți mai susu, arătând doritorilor se tratase pentru închiriere numai cu D-lor, ca cumu aru fi singuri posesori, său imputerniciti nostri, supt-semnatii, fiindu că suntem impreună posesori cu numiți asupra președelor case, facem cunoscute, că n-am autorizat să numiți a trata închirierea și pentru drepturile noastre, din cau cău n'avem incedere în D-nii Majoru Papazolu și Ion Petrescu.

Pe lingă acesta mai declarăm, că dacă vră doritorii săr multimi în etajul de josu ală președelor încăperi, care persoană este autorizată din partea ne pentru transacția închirierii.

Maria Romanof. Maria Petrescu. N. Petrescu. Elena Papazolu, pentru M. Petrescu, N. Petrescu. No. 414. 6-1s.

Vinu roșu ungurescă.

Se afă spre vîndare în butuc de diferite mărime la D-ni Hans Herzog, Com. Strada Lipscani Passage Comeriatu.

PORTLAND-CEMENT de PERLMOOS.

Incișămănu pe D-nii Arhitecți și D-ni Antreprenori de clădiri despre unu mare depou per-

manentu susu numitului CEMENT, care în calitate, intrecedă cu multă acelă englezesc, după cumu

dovedește și certificatul următoru.

APPHEL & C-NE

Ulița Covaci No. 1.

CERTIFICATU.

Sub-semnatii declarăm conform adevărului, că **PORTLAND-CEMENTULU** de **PELMOOS**, din fabrica D-lui

A. SAULLICH în **PERLMOOS**, introdus aici de doi ani, să a intrebuințat cu cel mai bun succes la toate didirile